

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 723/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н.1, због кривичног дела разбојничке крађе из члана 205. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н.1, адвоката И.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 241/14 од 29.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.244/15 од 12.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н.1, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 241/14 од 29.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.244/15 од 12.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 241/14 од 29.01.2015. године окривљени Д.Н.1 оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојничке крађе из члана 205. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.07.2009. године до 07.08.2009. године и од 13.10.2014. године до 14.10.2014. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.Н.1 да на име паушала уплати износ од 10.000,00 динара на рачун Основног суда у Чачку у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.244/15 од 12.05.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Н.1, адвоката И.Ћ. а пресуда Основног суда у Чачку К бр. 241/14 од 29.01.2015. године потврђена, док је жалба адвоката С.М. одбачена као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Н.1, адвокат И.Ћ., због повреда

закона из члана 439. тачка 1, 2. и 3. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Бранилац је предложио да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање а да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да се преиначе првостепена и другостепена пресуда у корист окривљеног и да се окривљени ослободи од оптужбе или да се преиначи пресуда другостепеног суда па да се окривљени ослободи од оптужбе, а да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак, да се извршење правноснажне пресуде одложи или прекине сходно члану 488. став 3. ЗКП, а да бранилац буде обавештен о седници већа.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н.1 је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Н.1 у свом захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама ЗКП не могу заснивати – на записнику о препознавању Ку бр.591/09 од 17.07.2009. године који је морао бити издвојен из списка, с обзиром да је радња препознавања у конкретном случају извршена супротно члану 104. ЗКП, због чега су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.Н.1 истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да је према записнику о препознавању лица од 17.07.2009. године радња препознавања окривљеног од стране сведока оштећеног Д.Н.2 извршена у складу са одредбом члана 104. тада важећег Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01 и др), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н.1 као основ подношења захтева наведене су и повреде закона из члана 439. тач. 1, 2. и 3,

међутим будући да наведене повреде закона нису образложене, нити произилазе из садржине захтева, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н.1 није упуштао.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**